I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1858/2005

af 8. november 2005

om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina, Indien, Sydafrika og Ukraine efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 384/96

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1] (i det følgende benævnt »grundforordningen«), særlig artikel 11, stk. 2,

under henvisning til forslag forelagt af Kommissionen efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

1. PROCEDURE

1.1. Gældende foranstaltninger

(1) Rådet indførte i august 1999 ved forordning (EF) nr. 1796/1999 [2] (i det følgende benævnt den »oprindelige forordning«) en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål (i det følgende benævnt »stålwirer«) med oprindelse i Folkerepublikken Kina (i det følgende benævnt »Kina«), Ungarn, Indien, Mexico, Polen, Sydafrika og Ukraine. Den undersøgelse, som førte til disse foranstaltninger, vil i det følgende blive benævnt »den oprindelige undersøgelse«.

(2) Foranstaltningerne vedrørende denne import bestod af en værditold, undtagen for import af varer fra en indisk, en mexicansk, en sydafrikansk og en ukrainsk eksporterende producent, hvis tilsagn Kommissionen godtog ved afgørelse 1999/572/EF [3]. Kommissionen trak ved forordning (EF) nr. 1678/2003 det tilsagn tilbage, som nævnte ukrainske eksporterende producent havde afgivet, og Rådet genindførte ved forordning (EF) nr. 1674/2003 den tilsvarende antidumpingværditold for den pågældende eksportør.

(3) Senere blev det efter undersøgelser i henhold til artikel 13 i grundforordningen fastslået, at de oprindelige foranstaltninger vedrørende importen fra Ukraine og Kina blev omgået via henholdsvis Moldova og Marokko. Den endelige antidumpingtold, der var indført på importen af varer med oprindelse i Ukraine, blev derfor ved forordning (EF) nr. 760/2004 [4] udvidet til også at omfatte importen af samme stålwirer afsendt fra Moldova. På samme måde blev den antidumpingtold, der var indført på importen af varer med oprindelse i Kina, ved forordning (EF) nr. 1886/2004 [5] udvidet til også at omfatte importen af samme stålwirer afsendt fra Marokko, bortset fra varer, der reelt var fremstillet af en marokkansk producent.

1.2. Undersøgelse vedrørende et andet land

(4) Ved en meddelelse offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* [6] indledte Kommissionen den 20. november 2004 en antidumpingprocedure vedrørende importen af samme vare med oprindelse i Republikken Korea på baggrund af en klage, indgivet af EF-erhvervsgrenen, som indeholdt umiddelbart bevis for, at de pågældende varer indførtes til dumpingpriser, hvorved EF-erhvervsgrenen blev påført væsentlig skade. Undersøgelsen blev afsluttet ved Kommissionens afgørelse 2005/739/EF [7], uden at der blev indført foranstaltninger.

[1] EFT L 56 af 6.3.1996, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).
[2] EFT L 217 af 17.8.1999, s. 1. Ændret ved forordning (EF) nr. 1674/2003 (EUT L 238 af 25.9.2003, s. 1).
[3] EFT L 217 af 17.8.1999, s. 63. Ændret ved forordning (EF) nr. 1678/2003 (EUT L 238 af 25.9.2003, s. 13).
[4] EUT L 120 af 24.4.2004, s. 1.
[5] EUT L 328 af 30.10.2004, s. 1.
[6] EUT C 283 af 20.11.2004, s. 6.
[7] EUT L 276 af 21.10.2005, s. 62.

1.3. **Anmodning om en fornyet undersøgelse**

(5) Efter offentliggørelsen af en meddelelse om det forestående ophør af gyldigheden af de gældende antidumpingforanstaltninger vedrørende stålwirer med oprindelse i Kina, Ungarn, Indien, Mexico, Polen, Sydafrika og Ukraine ([1]) modtog Kommissionen den 17. maj 2004 en anmodning om en fornyet undersøgelse af disse foranstaltninger i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen.

(6) Anmodningen blev indgivet af forbindelsesudvalget for European Union Wire Rope Industries (EWRIS) (i det følgende benævnt »ansøgeren«) på vegne af producenter, som tegner sig for en betydelig del, i dette tilfælde over 50 %, af den samlede produktion af stålwirer i Fællesskabet. Anmodningen blev indgivet, fordi foranstaltningernes bortfald sandsynligvis ville resultere i fortsat eller fornyet dumping og skade for EF-erhvervsgrenen.

(7) Da der ikke forelå beviser vedrørende importen af varer med oprindelse i Mexico, anmodede ansøgeren ikke om indledning af en udløbsundersøgelse vedrørende denne import. Gyldighedsperioden for foranstaltningerne vedrørende importen af varer med oprindelse i Mexico udløb derfor den 18. august 2004 ([2]).

(8) Kommissionen fastslog efter høring af det rådgivende udvalg, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en fornyet undersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i grundforordningen, og iværksatte undersøgelsen ([3]).

1.4. **Undersøgelse**

(9) Kommissionen underrettede officielt de eksporterende producenter, importører og brugere, som den vidste var berørt af sagen, samt disses sammenslutninger, repræsentanterne for eksportlandene og EF-producenterne om indledningen af udløbsundersøgelsen. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen.

(10) På baggrund af det store antal EF-producenter og importører i Fællesskabet, som ikke er forretningsmæssigt forbundet med en eksporterende producent i et af de berørte lande, blev det i overensstemmelse med artikel 17 i grundforordningen anset for hensigtsmæssigt at undersøge, om der burde anvendes stikprøver. For at sætte Kommissionen i stand til at afgøre, om det var nødvendigt at anvende stikprøver, og i bekræftende fald at udtage en sådan, blev ovennævnte parter i henhold til artikel 17, stk. 2, i grundforordningen anmodet om at give sig til kende senest to uger efter indledningen af proceduren og meddele Kommissionen de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen.

(11) 17 EF-producenter besvarede stikprøveskemaet korrekt inden for den fastsatte frist og indvilgede formelt i at samarbejde yderligere i forbindelse med undersøgelsen. I spørgeskemaet vedrørende stikprøven anmodes der bl.a. om oplysninger om visse overordnede skadesindikatorer, nemlig produktionskapacitet, produktionsmængde, lagerbeholdninger, salgets mængde samt beskæftigelse.

(12) Af de 17 producenter blev fem selskaber udtaget til stikprøven, da det konstateredes, at de var repræsentative for EF-erhvervsgrenen med hensyn til produktionsmængde og salg af den pågældende vare i Fællesskabet.

(13) Kun en enkelt importør indgav de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen, og gav udtryk for, at selskabet var rede til at samarbejde yderligere med Kommissionens tjenestegrene. På baggrund af dette besluttede Kommissionens tjenestegrene ikke at anvende stikprøver i forbindelse med importører, som ikke var forretningsmæssigt forbundet, men at sende et spørgeskema til den nævnte importør. Denne undlod så at udfylde spørgeskemaet. Det blev derfor fastslået, at det ikke var muligt at opnå samarbejde med importører, som ikke var forretningsmæssigt forbundet. Den sammenslutning (»EWRIA«), der repræsenterer importørernes interesser, fremsatte generelle bemærkninger, navnlig om definitionen af den pågældende vare og samme vare. Disse bemærkninger er behandlet i betragtning (19) og (20).

(14) Der blev således sendt spørgeskemaer til de fem EF-producenter i stikprøven og til alle kendte eksporterende producenter. Desuden blev en producent i Tyrkiet (analogt land) kontaktet og fik tilsendt et spørgeskema.

(15) Der blev modtaget besvarelser af spørgeskemaet fra de fem EF-producenter i stikprøven og tre eksporterende producenter i de berørte lande samt fra to forretningsmæssigt forbundne importører og en producent i det analoge land.

([1]) EUT C 272 af 13.11.2003, s. 2.
([2]) EUT C 203 af 11.8.2004, s. 4.
([3]) EUT C 207 af 17.8.2004, s. 2.

(16) Der blev aflagt kontrolbesøg hos følgende selskaber:

EF-producenter i stikprøven:

— BTS Drahtseile GmbH (Tyskland)

— Cables y Alambres especiales, SA (Spanien)

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Tyskland)

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugal)

— Trefileurope (Frankrig).

Producent i et eksportland:

— Usha Martin Ltd. (Indien).

Forretningsmæssigt forbundne importører i Fællesskabet

— Usha Martin UK (Det Forenede Kongerige)

— Usha Martin Scandinavia (Danmark).

Producent i det analoge land:

— Celik Halat (Tyrkiet).

(17) Undersøgelsen vedrørende fortsat og/eller fornyet dumping og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2003 til den 30. juni 2004 (i det følgende benævnt »undersøgelsesperioden«). Undersøgelsen af de relevante tendenser for en vurdering af sandsynligheden for fortsat eller fornyet skade omfattede perioden fra den 1. januar 2001 til udløbet af undersøgelsesperioden (i det følgende benævnt »den betragtede periode«).

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. **Den pågældende vare**

(18) Den pågældende vare er den samme som i den oprindelige undersøgelse, der førte til de gældende foranstaltninger, dvs. tovværk og kabler af stål, herunder lukkede tove, undtagen tovværk og kabler af rustfrit stål, med største tværmål over 3 mm. Den tariferes i øjeblikket under KN-kode ex 7312 10 82, ex 7312 10 84, ex 7312 10 86, ex 7312 10 88 og ex 7312 10 99.

2.2. **Samme vare**

(19) Som den oprindelige undersøgelse bekræftede også denne undersøgelse, at den pågældende vare og varer, der fremstilles og sælges af de eksporterende producenter på hjemmemarkedet, såvel som varer, der fremstilles og sælges af EF-producenterne på markedet i Fællesskabet og af producenten i det analoge land på dennes hjemmemarked, har samme grundlæggende fysiske egenskaber og anvendelsesformål og derfor må betragtes som samme vare i henhold til grundforordningens artikel 1, stk. 4.

(20) EWRIA fremførte igen argumentet fra den oprindelige undersøgelse om, at den pågældende vare afviger betydeligt fra den vare, der fremstilles og sælges i Fællesskabet, og at de derfor ikke bør sammenlignes. Argumentet blev behandlet indgående i de oprindelige forordninger om indførelse af midlertidige og endelige foranstaltninger for importen af den pågældende vare, og det blev fastslået, at stålwirer fremstillet i Fællesskabet og importerede stålwirer var samme vare. Da EWRIA ikke fremkom med nye oplysninger, som viste, at grundlaget for de oprindelige afgørelser havde ændret sig, bekræftes konklusionerne i den oprindelige forordning om endelig told.

3. SANDSYNLIGHED FOR FORTSAT ELLER FORNYET DUMPING

(21) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen blev det undersøgt, om der for øjeblikket fandt dumping sted, og i bekræftende fald, om foranstaltningernes udløb eventuelt ville føre til fortsat dumping.

3.1. **Indledende bemærkninger**

(22) I undersøgelsesperioden steg den samlede import af stålwirer fra Kina, Indien, Sydafrika og Ukraine (i det følgende benævnt »de pågældende lande«) ifølge Eurostat til 7 784 tons, dvs. til en markedsandel i Fællesskabet på 4,4 %.

(23) Undersøgelsesperioden i den oprindelige undersøgelse var 15 måneder (fra den 1. januar 1997 til den 31. marts 1998) og omfattede derfor kun import til Fællesskabet før udvidelsen. Importtallene fra den oprindelige undersøgelsesperiode og fra undersøgelsesperioden er derfor ikke umiddelbart sammenlignelige. Under alle omstændigheder steg den samlede import til EU-15 fra de pågældende lande i den oprindelige undersøgelsesperiode til 21 102 tons, dvs. til en markedsandel i Fællesskabet på 14,3 %.

(24) I Indien tegnede en samarbejdsvillig eksporterende producent sig for 75 % af den eksportmængde, der er registreret i Eurostat. I Sydafrika indgav den eneste kendte eksporterende producent oplysninger om sit eksportsalg til Fællesskabet i undersøgelsesperioden, hvilket udgjorde hele eksportsalget fra Sydafrika til Fællesskabet i den pågældende periode. Hvad Kina angår, samarbejdede en eksporterende producent, som tegnede sig for 75 % af eksportsalget af den pågældende vare fra Kina til Fællesskabet. Endelig viste ingen af de to kendte eksporterende producenter i Ukraine samarbejdsvilje i forbindelse med nærværende undersøgelse.

3.2. **Dumping af import i undersøgelsesperioden**

(25) I overensstemmelse med artikel 11, stk. 9, i grundforordningen anvendtes samme metode som i den oprindelige undersøgelse i alle de tilfælde, hvor omstændighederne ikke havde ændret sig.

3.2.1. *Indien*

(26) I undersøgelsesperioden steg den samlede import af stålwirer fra Indien ifølge Eurostat til 3 869 tons, dvs. til 2,2 % af markedet i Fællesskabet.

3.2.1.1. Normal værdi

(27) Til fastsættelsen af den normale værdi blev det først fastlagt for den samarbejdsvillige indiske eksporterende producent, om selskabets samlede salg på hjemmemarkedet af samme vare var repræsentativt, dvs. om det samlede salg udgjorde mindst 5 % af selskabets samlede eksportsalg til Fællesskabet. Det blev fastslået, at dette var tilfældet, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, i grundforordningen.

(28) Efter fremlæggelsen af de midlertidige oplysninger gjorde den samarbejdsvillige indiske eksporterende producent indsigelse mod den metode, som Kommissionen anvendte. Den pågældende fremførte, at man til repræsentativitetsprøven burde have benyttet salget til den første uafhængige kunde i Fællesskabet og ikke salget til den forretningsmæssigt forbundne importør i Fællesskabet. Ifølge grundforordningens artikel 2, stk. 2, skal der ved undersøgelsen af, om hjemmemarkedssalget er repræsentativt, foretages en sammenligning mellem salgsmængden på hjemmemarkedet og salgsmængden af den pågældende vare ved eksport til Fællesskabet, men det specificeres ikke nærmere, om der skal tages hensyn til eksportsalget til den første uafhængige kunde eller eksportsalget til den forretningsmæssigt forbundne importør. Det blev derfor fastslået, at den metode, som Kommissionen havde benyttet, var rimelig og i overensstemmelse med grundforordningen. Kravet blev derfor afvist.

(29) Kommissionen identificerede efterfølgende de varetyper, der solgtes på hjemmemarkedet af det pågældende selskab, og som var identiske eller umiddelbart sammenlignelige med de typer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet.

(30) For hver type, der solgtes af den eksporterende producent på hjemmemarkedet og fandtes at være umiddelbart sammenlignelig med den type stålwirer, der solgtes med henblik på eksport til Fællesskabet, blev det fastslået, om hjemmemarkedssalget var tilstrækkeligt repræsentativt i henhold til artikel 2, stk. 2, i grundforordningen. Hjemmemarkedssalget af en bestemt type stålwirer blev anset for at være tilstrækkeligt repræsentativt, hvis den samlede mængde af den pågældende type, der solgtes på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, udgjorde mindst 5 % af den samlede mængde af den sammenlignelige type, der solgtes til eksport til Fællesskabet. Dette var tilfældet for 31 % af alle typer, som eksporteredes til Fællesskabet.

(31) Det blev også undersøgt, om hjemmemarkedssalget af hver varetype i repræsentative mængder kunne anses for at have fundet sted i normal handel, idet det blev fastlagt, hvor stor en andel salget til uafhængige kunder udgjorde af det rentable salg af den pågældende varetype. I tilfælde, hvor mængden af en varetype solgt til en nettopris, der svarede til eller lå over de beregnede produktionsomkostninger, udgjorde over 80 % af den samlede salgsmængde af den pågældende type, og hvor den vejede gennemsnitlige pris for den pågældende type svarede til eller lå over produktionsomkostningerne, beregnedes den normale værdi på grundlag af den faktiske pris på hjemmemarkedet som et vejet gennemsnit af priserne på alle salgstransaktioner vedrørende den pågældende type på hjemmemarkedet i undersøgelsesperioden, uanset om disse var rentable eller ej. I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde højst 80 % af den samlede salgsmængde af den pågældende type, eller hvor den vejede gennemsnitlige pris for den pågældende type lå under produktionsomkostningerne, beregnedes den normale værdi på grundlag af den faktiske pris på hjemmemarkedet som et vejet gennemsnit af det fortjenstgivende salg af den pågældende type, forudsat at dette udgjorde 10 % eller derover af den samlede salgsmængde af den pågældende type.

(32) I tilfælde, hvor det fortjenstgivende salg af en varetype udgjorde mindre end 10 % af den samlede salgsmængde af den pågældende type, blev det fastslået, at denne bestemte type ikke var blevet solgt i tilstrækkelige mængder til, at hjemmemarkedsprisen kunne danne et passende grundlag for fastsættelsen af den normale værdi.

(33) I tilfælde, hvor hjemmemarkedspriserne på en bestemt varetype, der var solgt af en eksporterende producent, ikke kunne benyttes til fastsættelse af den normale værdi, fordi den pågældende type enten ikke var blevet solgt på hjemmemarkedet eller ikke i normal handel, var det nødvendigt at anvende en anden metode. I mangel af en anden rimelig metode anvendtes en beregnet normal værdi.

(34) I alle tilfælde, hvor der anvendtes en beregnet normal værdi, blev den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 3, i grundforordningen beregnet på grundlag af fremstillingsomkostningerne til de eksporterede typer plus en rimelig procent til dækning af salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (SA&G-omkostninger) samt en rimelig fortjeneste. Med henblik herpå blev beløbene for SA&G-omkostninger og fortjeneste i overensstemmelse med artikel 2, stk. 6, i grundforordningen fastlagt på grundlag af de faktiske omkostninger, der påløb i forbindelse med produktion og salg af samme vare i normal handel på hjemmemarkedet.

(35) Efter fremlæggelsen af oplysningerne hævdede den samarbejdsvillige indiske eksporterende producent, at Kommissionen ved beregningen af selskabets fortjenstmargen på hjemmemarkedet i henhold til artikel 2, stk. 6, i grundforordningen fejlagtigt havde medtaget hjemmemarkedssalget af varer, som ikke var omfattet af undersøgelsen, nemlig lukkede tove. Lukkede tove er som angivet i betragtning (18) udtrykkeligt omfattet af definitionen af den pågældende vare, ikke blot med henblik på nærværende undersøgelse, men også i den oprindelige undersøgelse. Kravet måtte derfor afvises.

(36) Den indiske eksporterende producent hævdede, at den normale værdi, der var blevet anvendt til beregning af selskabets dumpingmargen i undersøgelsesperioden, ikke rimeligt afspejlede hjemmemarkedspriser og omkostninger, fordi den var fastlagt på et urepræsentativt grundlag, dvs. på grundlag af 4 måneder af undersøgelsesperioden i stedet for 12. Som led i en udløbsundersøgelse undersøges det i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2, i grundforordningen, om foranstaltningernes bortfald eventuelt vil medføre, at der fortsat eller igen vil finde dumping sted med deraf følgende skade. Endelig antidumpingtold kan således enten bekræftes eller ophæves, da individuelle toldsatser ikke kan ændres. Det er derfor ikke nødvendigt at beregne præcise dumpingmargener i en udløbsundersøgelse, og undersøgelsen af, om der fortsat fandt dumping sted, var baseret på repræsentative datasæt i undersøgelsesperioden. I denne procedure blev der anmodet om månedlige data ved udgangen af hvert kvartal, og de eksporterende producenter blev anmodet om at fremføre bemærkninger til disses repræsentativitet. Den eksporterende producent gjorde ikke indsigelse mod denne tilgang inden for fristen, men først efter at der var aflagt kontrolbesøg på stedet, dvs. på et tidspunkt, hvor det ikke længere ville have været muligt at kontrollere et andet datasæt. Den pågældende gav heller ikke nogen forklaring på eller fremlagde bevis for, hvorfor de udvalgte perioder ville være urepræsentative i denne bestemte sag. Kravet måtte derfor afvises.

3.2.1.2. Eksportpris

(37) Da hele eksportsalget af den pågældende vare til Fællesskabet fandt sted til forretningsmæssigt forbundne selskaber i Fællesskabet, beregnedes eksportprisen i henhold til artikel 2, stk. 9, i grundforordningen på grundlag af den pris, hvortil de indførte varer første gang videresolgtes til en uafhængig køber. Der blev foretaget justeringer for alle omkostninger, der var påløbet mellem indførsel og videresalg, samt for forventet fortjeneste med henblik på at fastsætte en realistisk eksportpris, frit Fællesskabets grænse. I den forbindelse blev den forretningsmæssigt forbundne importørs SA&G-omkostninger fratrukket videresalgsprisen i Fællesskabet. Hvad fortjenstmargen angår, anvendtes samme fortjenstmargen som i den oprindelige undersøgelse, dvs. 5 %, da de importører, som ikke var forretningsmæssigt forbundet, ikke udviste samarbejdsvilje, og der ikke forelå andre mere pålidelige oplysninger. Der forelå ingen oplysninger, hvoraf det fremgik, at der ikke var tale om en pålidelig margen.

3.2.1.3. Sammenligning

(38) For at sikre en rimelig sammenligning efter varetype ab fabrik og i samme handelsled blev der behørigt justeret for forskelle, der hævdedes og påvistes at påvirke prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget justeringer for transportomkostninger, forsikring, bankgebyrer og kreditomkostninger i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

3.2.1.4. Dumpingmargen

(39) Dumpingmargenen blev beregnet på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris til Fællesskabet for hver varetype. Af sammenligningen fremgik det, at der fandt betydelig dumping sted i forbindelse med den pågældende eksporterende producent, nemlig over 10 %. Dette skal sammenlignes med, at der konstateredes en dumpingmargen på 39,8 % i den oprindelige undersøgelse. For ikke-samarbejdsvillige eksporterende producenter blev der foretaget en vurdering af dumpingniveauet på grundlag af oplysninger om den normale værdi og eksportpriser fra ansøgeren i anmodningen om en fornyet undersøgelse. Dette viste også en dumpingmargen på over 20 %.

3.2.2. *Kina*

(40) I undersøgelsesperioden steg den samlede importmængde af stålwirer fra Kina ifølge Eurostat til 1 942 tons, dvs. til 1,1 % af markedet i Fællesskabet. Som nævnt i betragtning (24) tegnede den eneste samarbejdsvillige eksporterende producent sig for 75 % af den samlede import fra Kina.

(41) Fire kinesiske eksporterende producenter samarbejdede i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, men ingen af dem blev indrømmet markedsøkonomisk status eller individuel behandling.

3.2.2.1. Analogt land

(42) Da Kina er et land med overgangsøkonomi, var det nødvendigt at fastlægge den normale værdi på grundlag af oplysninger fra et egnet tredjeland med markedsøkonomi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen.

(43) I den oprindelige undersøgelse blev Polen anvendt som analogt land med henblik på fastsættelsen af den normale værdi. Da Polen har været medlem af EU siden den 1. maj 2004, kan landet ikke længere benyttes som analogt land i antidumpingundersøgelser. Ansøgeren foreslog USA som analogt land til nærværende undersøgelse.

(44) En importørsammenslutning gjorde indsigelse mod valget af USA og foreslog Sydkorea som et egnet analogt land. Ingen af producenterne i USA og Sydkorea var imidlertid villige til at samarbejde i forbindelse med nærværende udløbsundersøgelse.

(45) Kommissionens tjenestegrene undersøgte derfor andre muligheder for et analogt land såsom Norge, Thailand, Indien og Tyrkiet. Hvad Norge og Thailand angår, var ingen af producenterne i disse lande villige til at samarbejde.

(46) Kun en enkelt producent af stålwirer i Tyrkiet samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen ved at besvare spørgeskemaet og acceptere kontrolbesøg på stedet. Undersøgelsen viste, at markedet for stålwirer i Tyrkiet er konkurrencedygtigt med to producenter på hjemmemarkedet, som står for ca. 83 % af forsyningerne til markedet, samt konkurrence fra importerede varer fra andre tredjelande. Importtolden i Tyrkiet er lav, og der er ingen restriktioner for import af stålwirer. Produktionen i Tyrkiet var over fem gange så stor som den kinesiske eksportmængde af den pågældende vare til Fællesskabet. Det tyrkiske marked blev derfor anset for at være tilstrækkeligt repræsentativt til fastsættelsen af den normale værdi for Kina. Endelig var som nævnt i betragtning (19) den vare, som fremstilles og sælges på det tyrkiske hjemmemarked, samme vare som den vare, den kinesiske eksporterende producent eksporterede til Fællesskabet.

(47) Efter fremlæggelsen af oplysningerne gjorde en importørsammenslutning indsigelse mod valget af Tyrkiet som analogt land. Kravet blev imidlertid ikke dokumenteret og måtte derfor afvises.

(48) Konklusionen er derfor, at Tyrkiet er et egnet analogt land til fastsættelsen af den normale værdi i overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen.

3.2.2.2. Normal værdi

(49) I overensstemmelse med artikel 2, stk. 7, litra a), i grundforordningen blev den normale værdi fastlagt på grundlag af efterprøvede oplysninger fra den samarbejdsvillige producent i det analoge land, dvs. på grundlag af den pris, der var betalt eller skulle betales på hjemmemarkedet i Tyrkiet af kunder, som ikke var forretningsmæssigt forbundet, da det blev fastslået, at varerne var blevet solgt i normal handel.

(50) Den normale værdi blev derfor fastlagt som det vejede gennemsnit af den tyrkiske samarbejdsvillige producents salgspriser på hjemmemarkedet til kunder, som ikke var forretningsmæssigt forbundne kunder.

3.2.2.3. Eksportpris

(51) Den samarbejdsvillige eksportør stod for 75 % af EF's import af den pågældende vare fra Kina i undersøgelsesperioden, og eksportprisen fastsattes derfor på grundlag af oplysninger fra den samarbejdsvillige eksporterende producent i Kina. Da hele eksportsalget af den pågældende vare fandt sted direkte til uafhængige kunder i Fællesskabet, blev eksportprisen fastsat i overensstemmelse med artikel 2, stk. 8, i grundforordningen på grundlag af de priser, der faktisk var betalt eller skulle betales.

3.2.2.4. Sammenligning

(52) For at sikre en rimelig sammenligning efter varetype ab fabrik og i samme handelsled blev der foretaget behørige justeringer for forskelle, der hævdedes og påvistes at påvirke prisernes sammenlignelighed. Der blev foretaget justeringer for transportomkostninger, forsikring, bankgebyrer og kreditomkostninger i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, i grundforordningen.

(53) For visse varetyper, som solgtes på hjemmemarkedet i Tyrkiet, var det nødvendigt at foretage justeringer for at gøre dem sammenlignelige med de typer, der eksporteredes fra Kina. Der blev foretaget justeringer for at tage hensyn til fysiske forskelle såsom diameter, brudstyrke og kerne i overensstemmelse med artikel 2, stk. 10, litra b), i grundforordningen. Justeringerne blev baseret på forskellene i priserne for de pågældende typer på det tyrkiske marked.

3.2.2.5. Dumpingmargen

(54) Dumpingmargenen blev beregnet på grundlag af en sammenligning af den vejede gennemsnitlige normale værdi og den vejede gennemsnitlige eksportpris til Fællesskabet for hver varetype. Af sammenligningen fremgik det, at der fandt betydelig dumping sted i forbindelse med den samarbejdsvillige eksportørs import af den pågældende vare, nemlig over 65 %. Dette skal sammenlignes med, at der konstateredes en dumpingmargen på 60,4 % i den oprindelige undersøgelse.

3.2.3. *Sydafrika*

(55) I undersøgelsesperioden var den samlede importmængde af stålwirer fra Sydafrika ifølge Eurostat 278 tons, dvs. 0,1 % af markedet i Fællesskabet, og lå således på et ubetydeligt niveau. Den eneste kendte eksporterende producent tegnede sig for 100 % af denne import.

(56) Den sydafrikanske eksporterende producent samarbejdede ikke i fuldt omfang som nævnt i betragtning (57), og det var derfor nødvendigt at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18.

(57) Den eneste kendte eksporterende producent indgav kun oplysninger om sin eksport til Fællesskabet og ikke om omkostninger og priser i forbindelse med samme vare på hjemmemarkedet. Det var derfor ikke muligt at fastlægge en normal værdi for undersøgelsesperioden. Den eksporterende producent erkendte dog, at der stadig fandt dumping sted i undersøgelsesperioden. På dette grundlag og da der ikke foreligger andre mere pålidelige oplysninger, var konklusionen, at der fortsat fandt betydelig dumping sted i undersøgelsesperioden.

3.2.4. *Ukraine*

(58) I undersøgelsesperioden var den samlede importmængde af stålwirer fra Ukraine ifølge Eurostat 1 695 tons, dvs. 1 % af markedet i Fællesskabet, hvilket blev anset for at være en ubetydelig markedsandel.

(59) I mangel af samarbejde fra Ukraine var det nødvendigt at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med grundforordningens artikel 18. På dette grundlag sammenlignedes den fastlagte normale værdi for det analoge land med eksportprisen som angivet i ansøgerens anmodning om fornyet undersøgelse. Der blev således fastlagt en dumpingmargen på over 65 % for undersøgelsesperioden.

3.3. **Importudviklingen, hvis foranstaltningerne bortfalder**

3.3.1. *Indledende bemærkninger*

(60) Af de otte indiske eksporterende producenter, der er nævnt i klagen, samarbejdede en i forbindelse med undersøgelsen. Af de to sydafrikanske eksporterende producenter, der er nævnt i klagen, samarbejdede en og det kun delvist. Der er ikke andre kendte producenter i Sydafrika. Hvad Ukraine angår, samarbejdede ingen af de to kendte eksporterende producenter, og der er ikke andre kendte producenter i Ukraine. Af de ni kendte kinesiske eksporterende producenter samarbejdede kun en i forbindelse med undersøgelsen.

3.3.2. *Indien*

3.3.2.1. Indledende bemærkninger

(61) Syv af de otte kendte producenter i Indien samarbejdede ikke i forbindelse med nærværende udløbsundersøgelse. I den oprindelige undersøgelse solgte seks af disse producenter kun stålwirer på hjemmemarkedet eller til markederne i andre tredjelande, og de var derfor ikke omfattet af den oprindelige undersøgelse. På grund af deres manglende samarbejdsvilje i forbindelse med nærværende undersøgelse forelå der ingen oplysninger om deres produktionskapacitet, lagerbeholdninger og salg til andre markeder end Fællesskabet. Undersøgelsen af, om der eventuelt fortsat ville finde dumping sted, hvis foranstaltningerne bortfaldt, blev derfor foretaget på grundlag af de foreliggende oplysninger, dvs. oplysningerne fra den samarbejdsvillige eksporterende producent. Oplysningerne vedrørende de priser for import af varer fra andre eksportører end den samarbejdsvillige eksportør, der var fastlagt på grundlag af Eurostat, blev også undersøgt. For at fastslå, om det var sandsynligt, at der fortsat ville finde dumping sted, hvis foranstaltningerne bortfaldt, blev der foretaget en undersøgelse af den samarbejdsvillige eksporterende producents prisadfærd på andre eksportmarkeder, den pågældendes eksportpriser til Fællesskabet, produktionskapacitet og lagerbeholdninger. Der blev også foretaget en vurdering af, hvordan foranstaltningernes bortfald eventuelt ville påvirke priserne på anden import.

3.3.2.2. Forholdet mellem priserne ved eksport til tredjelande og priserne ved eksport til Fællesskabet

(62) Den gennemsnitlige pris ved eksportsalg til andre tredjelande var betydeligt lavere end den gennemsnitlige pris ved eksport til Fællesskabet, og den lå også under priserne på hjemmemarkedet, hvilket tydede på, at varerne højst sandsynligt eksporteredes til andre tredjelande til endnu lavere dumpingpriser end ved eksport til Fællesskabet. Det bør dog bemærkes, at et tilsagn om en mindstepris var gældende i undersøgelsesperioden, hvilket betød, at den pågældende eksporterende producent skulle overholde et vist prisniveau ved eksport af varer til Fællesskabet. Flere priser var lidt højere end niveauet i tilsagnet, men langt størstedelen af varerne solgtes til priser på samme niveau som i tilsagnet. Eksportørens salg af varer til lande uden for EU fandt sted i betydelige mængder og udgjorde 86 % af det samlede eksportsalg. Det var derfor muligt at betragte prisniveauet ved eksport til andre tredjelande som en indikator for, hvordan prisniveauet sandsynligvis ville blive ved eksport til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne bortfaldt. På dette grundlag og i betragtning af de lave prisniveauer på tredjelandsmarkeder var konklusionen, at der var sandsynlighed for, at den samarbejdsvillige eksportør ville sænke sine eksportpriser til Fællesskabet, hvilket følgelig også ville øge dumpingen.

(63) Den dumpingmargen, der konstateredes i undersøgelsesperioden, var betydelig. Det må derfor antages, at der, selv om priserne ved salg til Fællesskabet forbliver de samme eller stiger, er stor sandsynlighed for, at der fortsat vil finde dumping sted, hvis de gældende foranstaltninger bortfalder. På baggrund af selskabets tidligere adfærd i forbindelse med eksport til Fællesskabet (dvs. i den oprindelige undersøgelse, hvor det konstateredes, at selskabet eksporterede store mængder til EU til dumpingpriser) såvel som dets prisstrategier i forbindelse med eksport til andre tredjelande, er der større sandsynlighed for, at yderligere eksport til Fællesskabet vil finde sted til lavere og følgelig dumpingpriser.

3.3.2.3. Forholdet mellem priserne ved eksport til tredjelande og prisniveauet i Fællesskabet

(64) Det konstateredes også, at priserne ved eksport til tredjelande i gennemsnit var lavere end EF-erhvervsgrenens priser ved salg i Fællesskabet, hvilket betyder, at det fremherskende prisniveau for den pågældende vare på markedet i Fællesskabet gør dette til et meget attraktivt marked for eksportørerne i Indien. Derfor er der faktisk et økonomisk incitament til at flytte eksporten fra andre tredjelande til det mere rentable marked i Fællesskabet, hvis foranstaltningerne bortfalder.

3.3.2.4. Ikke-samarbejdsvillige eksportørers priser

(65) Priserne for al import af den pågældende vare, bortset fra varer fra den samarbejdsvillige eksportør, er ifølge Eurostat meget lavere end den samarbejdsvillige eksportørs priser. På grundlag af den normale værdi for den samarbejdsvillige eksportør ville denne import i mangel af andre oplysninger finde sted til betydelige dumpingpriser. I en situation uden foranstaltninger er der grund til at antage, at den pågældende import ville finde sted til tilsvarende dumpingpriser, men i større mængder.

3.3.2.5. Uudnyttet kapacitet og lagerbeholdninger

(66) Den samarbejdsvillige indiske producent har trods stigende kapacitetsudnyttelse i de senere år stadig en betydelig uudnyttet kapacitet til rådighed, som er næsten fem gange så stor som eksportmængden til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Lagerbeholdningerne er også store – selv om mængderne gradvis bliver mindre – og de udgjorde en væsentlig del af eksportmængden til Fællesskabet ved udgangen af undersøgelsesperioden. Der er derfor kapacitet til at øge eksportmængden til EF betydeligt, navnlig fordi intet tyder på, at markederne i tredjelande eller hjemmemarkedet vil kunne absorbere yderligere produktion. Det er meget usandsynligt, at det indiske hjemmemarked med otte konkurrerende producenter vil være i stand til at absorbere hele den pågældende eksporterende producents uudnyttede kapacitet. Ifølge anmodningen om en fornyet undersøgelse blev alle indiske producenters ekstrakapacitet anslået til 35 000 tons, dvs. næsten 20 % af forbruget i Fællesskabet.

3.3.3. *Kina*

3.3.3.1. Indledende bemærkninger

(67) Som nævnt i betragtning (41) blev ingen af de kinesiske selskaber indrømmet markedsøkonomisk status eller individuel behandling i den oprindelige undersøgelse, hvilket vil sige, at alle selskaber er omfattet af den landsdækkende antidumpingtold på 60,4 %. Importmængden fra Kina faldt fra 11 484 tons i undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse (EU-15) til 1 942 tons i undersøgelsesperioden (EU-25). Kinas nuværende markedsandel ligger lidt over ubetydelighedstærskelen, nemlig på 1,1 %. Tendensen i importen fra Kina har imidlertid været stigende siden 2001. Den eneste samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producents eksport til EF udgjorde 75 % af den samlede kinesiske eksport og omfattede 1 456 tons i undersøgelsesperioden. Der findes syv andre eksporterende producenter, som kun eksporterede små mængder til Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(68) For at fastslå, om der eventuelt fortsat vil finde dumping sted, hvis foranstaltningerne bortfalder, blev der foretaget en undersøgelse af den samarbejdende producents prisadfærd ved salg til andre eksportmarkeder, den pågældendes priser ved eksport til Fællesskabet, de sandsynlige virkninger for priserne på anden import, den pågældendes produktionskapacitet og lagerbeholdninger. Oplysningerne vedrørende importpriserne hos andre eksportører end den samarbejdsvillige eksportør blev fastlagt på grundlag af Eurostat.

3.3.3.2. Forholdet mellem priserne ved eksport til tredjelande og priserne ved eksport til Fællesskabet

(69) Priserne ved eksport af varer fra Kina til USA, som er et af de største eksportmarkeder for de kinesiske eksporterende producenter og et marked, hvor der ikke gælder foranstaltninger, var i gennemsnit meget lavere end priserne ved eksport til Fællesskabet. Da eksportsalget fra Kina til Fællesskabet som konkluderet i betragtning (54) fandt sted til dumpingpriser, betød det, at eksporten til USA og andre tredjelande sandsynligvis fandt sted til endnu lavere dumpingpriser end eksportsalget til Fællesskabet. Prisniveauet ved eksport til USA og andre tredjelande kan betragtes som en indikator for, hvordan prisniveauet sandsynligvis ville blive ved eksportsalg til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne bortfalder. På dette grundlag og i betragtning af de lave priser ved salg til tredjelande var konklusionen, at der findes en betydelig margen til at sænke priserne ved eksport til Fællesskabet, hvilket følgelig også vil øge dumpingen.

3.3.3.3. Forholdet mellem priserne ved eksport til tredjelande og prisniveauet i Fællesskabet

(70) Prisniveauet for EF-erhvervsgrenens salg i Fællesskabet var i gennemsnit betydeligt højere end prisniveauet for den samarbejdsvillige kinesiske eksportør ved eksport til andre tredjelande. Som allerede nævnt i betragtning (64) for Indien, gør det generelle prisniveau på EF-markedet det til et meget attraktivt marked, og dette gælder også i forbindelse med Kina. De højere priser på markedet i Fællesskabet er et incitament til at øge eksporten til dette marked.

3.3.3.4. Ikke-samarbejdsvillige eksportørers priser

(71) Priserne i Eurostat på al import af den pågældende vare, bortset fra varer fra den samarbejdsvillige eksportør, ligger under den samarbejdsvillige eksportørs priser. På grundlag af den normale værdi, der er beregnet for det analoge land, ville denne import finde sted på et betydeligt dumpingniveau. I en situation uden foranstaltninger er der ingen grund til at antage, at den pågældende import ikke ville finde sted til tilsvarende dumpingpriser, men i større mængder.

3.3.3.5. Uudnyttet kapacitet og lagerbeholdninger

(72) Den samarbejdsvillige kinesiske producent har trods en lettere stigende kapacitetsudnyttelse i de senere år stadig uudnyttet kapacitet til rådighed, som er næsten fire gange så stor som eksportmængden til Fællesskabet i undersøgelsesperioden. Ifølge anmodningen om en fornyet undersøgelse blev alle kinesiske eksporterende producenters samlede uudnyttede kapacitet anslået til 270 000 tons. Der findes således kapacitet til at øge eksportmængden til Fællesskabet, navnlig fordi intet tyder på, at tredjelande eller hjemmemarkedet vil være i stand til at absorbere yderligere produktion. Det er i den forbindelse helt usandsynligt, at det kinesiske hjemmemarked skulle være i stand til at absorbere en ekstrakapacitet, da markedet omfatter et stort antal konkurrerende producenter.

3.3.3.6. Omgåelse

(73) De gældende foranstaltninger for import af den pågældende vare fra Kina blev omgået ved import via Marokko. Dette viser, at sælgerne af kinesiske stålwirer klart har interesse i EF-markedet, og at de ikke er i stand til at konkurrere på dette marked med priser, som ikke er dumpingpriser. Dette blev anset for at være endnu et tegn på, at den kinesiske eksport sandsynligvis vil stige i mængde og trænge ind på EF-markedet til dumpingpriser, hvis foranstaltningerne bortfalder.

3.3.4. *Sydafrika*

3.3.4.1. Indledende bemærkninger

(74) Der er kun en kendt producent i Sydafrika. Denne producent samarbejdede delvist i forbindelse med nærværende udløbsundersøgelse.

(75) Importen fra Sydafrika faldt betydeligt, da der blev indført endelige foranstaltninger. Importen fra Sydafrika lå under ubetydelighedstærskelen (1 %) i hele undersøgelsesperioden. Således omfattede den samlede eksport fra Sydafrika i undersøgelsesperioden 278 tons, hvoraf det meste blev sendt til et frilager i Rotterdam, hvorfra varerne til sidst blev genudført og ikke toldbehandlet i EU. Kun mindre mængder af den pågældende vare overgik til fri omsætning i EU.

(76) Som nævnt i betragtning (57) og (60) blev der gjort brug af de foreliggende faktiske oplysninger, navnlig vedrørende situationen på det sydafrikanske hjemmemarked. Der findes kun få informationer om den sydafrikanske industri, og de efterfølgende konklusioner bygger derfor på oplysningerne i ansøgerens anmodning om fornyet undersøgelse og offentligt tilgængelige eksportstatistikker.

(77) For at få fastlagt, om der igen ville finde dumping sted, hvis foranstaltningerne bortfaldt, blev der foretaget en undersøgelse af den samarbejdsvillige eksportørs oplysninger om priserne ved eksport til Fællesskabet og tredjelande, uudnyttet kapacitet og lagerbeholdninger.

3.3.4.2. Forholdet mellem priserne ved eksport til tredjelande og priserne i eksportlandet

(78) Som nævnt i betragtning (76) blev der ikke indgivet oplysninger om hjemmemarkedspriserne. Derfor anvendtes oplysningerne om hjemmemarkedspriser i anmodningen. Hvad angår priserne på andre eksportmarkeder end Fællesskabet, blev fem store eksportdestinationer undersøgt. I alle tilfældene var priserne ved eksport til tredjelande lavere end hjemmemarkedspriserne. Hvis det antages, at disse eksportpriser er de laveste priser, som eksportøren kan acceptere, når den pågældende vender tilbage til EF-markedet, er det klart, at denne eksport sandsynligvis vil fortsætte til dumpingpriser.

3.3.4.3. Forholdet mellem priserne ved eksport til tredjelande og prisen ved eksport til Fællesskabet

(79) En undersøgelse af de gennemsnitlige priser ved eksportsalg til de fem andre store eksportmarkeder end Fællesskabet viste, at varerne solgtes til priser, som var meget lavere end priserne ved eksport til Fællesskabet. Som i Indiens tilfælde skyldes dette delvist, at et tilsagn om en mindstepris var gældende i undersøgelsesperioden, ifølge hvilket den pågældende eksporterende producent skulle overholde et vist prisniveau ved eksport til Fællesskabet. Det konstateredes, at alle priser var en anelse højere end i tilsagnet.

(80) Prisniveauet ved eksport til disse fem eksportmarkeder uden for Fællesskabet kan derfor betragtes som en indikator for, hvordan prisniveauet sandsynligvis ville blive ved eksportsalg til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne bortfalder. Konklusionen var derfor, at den eneste sydafrikanske eksportør har en betydelig margen til at sænke priserne ved eksport til Fællesskabet, hvilket følgelig også vil øge dumpingen.

3.3.4.4. Forholdet mellem priserne ved eksport til tredjelande og prisniveauet i Fællesskabet

(81) Det blev også konstateret, at priserne på EF-markedet i gennemsnit var meget højere end priserne ved eksport til de fem store eksportlande uden for Fællesskabet. Som nævnt i betragtning (64) for Indien og betragtning (70) for Kina gør dette EF-markedet til et meget attraktivt marked, hvis foranstaltningerne bortfalder. Det blev også fastslået, at det højere prisniveau på EF-markedet er et incitament til at øge eksporten til markedet.

3.3.4.5. Uudnyttet kapacitet og lagerbeholdninger

(82) Siden den endelige told blev indført, har den eksporterende producent, der samarbejdede delvist, opbygget store lagerbeholdninger og stor ekstrakapacitet, idet denne udgør mere end 40 % af den installerede kapacitet. Ifølge anmodningen blev den uudnyttede kapacitet anslået til fra 23 000 tons til 25 000 tons. Der er således kapacitet til at øge eksportmængden til Fællesskabet, navnlig fordi der ikke er tegn på, at markederne i tredjelande eller hjemmemarkedet vil kunne absorbere yderligere produktion.

3.3.5. *Ukraine*

3.3.5.1. Indledende bemærkninger

(83) Da de to kendte ukrainske eksporterende producenter ikke udviste samarbejdsvilje, blev der truffet afgørelse på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i overensstemmelse med artikel 18 i grundforordningen. Der findes kun ganske lidt information om den ukrainske industri, og de efterfølgende konklusioner bygger derfor på oplysningerne i ansøgerens anmodning om fornyet undersøgelse og offentligt tilgængelige eksportstatistikker. Det skal bemærkes, at der ikke findes andre kendte producenter i Ukraine, og at nedenstående betragtninger angående navnlig produktionskapacitet vedrører de to kendte eksporterende producenter.

(84) For at fastslå, om der eventuelt igen ville finde dumping sted, hvis foranstaltningerne bortfaldt, blev priserne ved eksport til tredjelande, uudnyttet kapacitet og lagerbeholdninger undersøgt.

3.3.5.2. Forholdet mellem priserne ved eksport til tredjelande og priserne ved eksport til Fællesskabet

(85) Uden andre mere pålidelige oplysninger var det nødvendigt at tage hensyn til oplysningerne i anmodningen angående eksporten til Rusland og USA, som var baseret på offentligt tilgængelige statistikker. En analyse af tallene viste, at de gennemsnitlige priser ved eksport til disse lande lå langt under gennemsnitspriserne ved eksport til Fællesskabet. Som allerede nævnt i Indiens, Kinas og Sydafrikas tilfælde blev priserne ved eksport til andre tredjelande betragtet som en indikator for, hvordan prisniveauet sandsynligvis ville blive ved eksport til Fællesskabet, hvis foranstaltningerne bortfalder. Konklusionen var på dette grundlag, at der er en betydelig margen til at sænke priserne ved eksport til Fællesskabet og stor sandsynlighed for, at de sænkes til et dumpingprisniveau.

3.3.5.3. Uudnyttet kapacitet

(86) Ifølge beviserne i anmodningen anslås produktionskapaciteten i Ukraine til 100 000 tons, hvoraf kun 50 % anvendes til den aktuelle produktion. En ekstrakapacitet på 50 000 tons er den største uudnyttede kapacitet for alle berørte lande og udgør mere end en tredjedel af forbruget i Fællesskabet. Ukraines kapacitet til at øge eksportmængden til Fællesskabet er således den mest truende af alle de berørte landes, navnlig fordi der ikke er tegn på, at markederne i tredjelande eller hjemmemarkedet vil være i stand til at absorbere yderligere produktion.

3.3.5.4. Misligholdelse af et tilsagn og omgåelse af foranstaltningerne

(87) I 1999 godtog Kommissionen et tilsagn afgivet af en af de ukrainske eksportører som led i den oprindelige undersøgelse. Senere konstaterede Kommissionen, at tilsagnet var blevet misligholdt på to områder. For det første afgav den ukrainske eksportør vildledende oprindelseserklæringer, og for det andet udstedte eksportøren tilsagnsfakturaer for varetyper, som ikke var omfattet af tilsagnet, og som så derved uberettiget drog fordel af fritagelsen for antidumpingtold. Kommissionen trak derfor sin godtagelse af tilsagnet tilbage ved forordning (EF) nr. 1678/2003.

(88) Efter indførelsen af de eksisterende foranstaltninger for importen af stålwirer fra Ukraine blev det fastslået, at foranstaltningerne blev omgået ved import af stålwirer fra Moldova. Som nævnt i betragtning (3) blev foranstaltningerne derfor udvidet til også at omfatte import af stålwirer afsendt fra Moldova.

(89) Selv om tidligere misligholdelse af et tilsagn og omgåelse ikke i sig selv berettiger til en konklusion om dumping i fremtiden, fandt man, at sådan praksis i dette tilfælde var en yderligere faktor, som viste eksportørernes interesse i at komme ind på EF-markedet og deres manglende evne til at konkurrere på EF-markedet med priser, som ikke var dumpingpriser.

3.4. **Konklusion**

(90) Der blev konstateret fortsat betydelig dumping i alle tilfælde, selv om der i forbindelse med importmængderne fra Sydafrika og Ukraine var tale om ubetydelige niveauer.

(91) Til bestemmelsen af, om der var sandsynlighed for fortsat eller fornyet dumping, hvis foranstaltningerne bortfaldt, blev der foretaget en undersøgelse af ekstrakapacitet og uudnyttede lagerbeholdninger såvel som pris- og eksportstrategier på de forskellige markeder. Undersøgelsen viste, at der var omfattende ekstrakapacitet og store lagerbeholdninger i alle berørte eksportlande. Priserne ved eksport til andre tredjelande var generelt også meget lavere end priserne ved eksport til EF-markedet, og Fællesskabet var således stadig et attraktivt marked for de eksporterende producenter fra alle berørte lande. Konklusionen var derfor, at der var stor sandsynlighed for, at eksporten af varer fra de berørte lande til tredjelande ville blive omdirigeret til Fællesskabet, hvis der blev adgang til et EF-marked uden antidumpingforanstaltninger. Det var også sandsynligt, at den uudnyttede produktionskapacitet ville føre til øget import fra alle de berørte lande.

(92) En analyse af prisstrategierne i alle de berørte lande viste, at varerne sandsynligvis ville blive eksporteret til dumpingpriser. I Kinas og Ukraines tilfælde blev konklusionerne forstærket af, at de eksisterende foranstaltninger er blevet omgået ved import via andre lande, hvilket tyder på, at eksportlandene ikke var i stand til at konkurrere på EF-markedet med rimelige priser.

(93) På baggrund af ovenstående blev det for alle de berørte lande fastslået, at der ville finde fortsat eller fornyet dumping sted i betydelige mængder, hvis foranstaltningerne bortfaldt.

4. **DEFINITION AF ERHVERVSGRENEN I FÆLLESSKABET**

4.1. **Produktionen i Fællesskabet**

(94) I Fællesskabet fremstilles den pågældende vare af 30 producenter, der tegner sig for den samlede produktion i Fællesskabet, jf. artikel 4, stk. 1, i grundforordningen.

4.2. **Erhvervsgrenen i Fællesskabet**

(95) I den oprindelige undersøgelse bestod erhvervsgrenen i Fællesskabet af 20 producenter. Ni af disse samarbejdede ikke i forbindelse med den fornyede undersøgelse. Til gengæld støttede seks selskaber, som ikke var en del af erhvervsgrenen i Fællesskabet i den oprindelige undersøgelse, både anmodningen om en fornyet undersøgelse og indvilgede i at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. Følgende 17 producenter støttede således klagen og indvilgede i at samarbejde:

— Bridon International Ltd (Det Forenede Kongerige)

— BTS Drahtseile GmbH (Tyskland)

— Cables y Alambres especiales, SA (Spanien)

— CASAR Drahtseilwerk Saar GmbH (Tyskland)

— D. Koronakis SA (Grækenland)

— Drahtseilwerk GmbH (Tyskland)

— Drahtseilwerk Hemer GmbH and Co. KG (Tyskland)

— Drahtseilerei Gustav Kocks GmbH (Tyskland)

— Drumet SA (Polen)

— Hamburger Drahtseilerei A. Steppuhn GmbH (Tyskland)

— Iscar Funi Metalliche Srl (Italien)

— Manuel Rodrigues de Oliveira Sa & Filhos, SA (Portugal)

— Metalcavi wire ropes Srl (Italien)

— Metal Press Srl (Italien)

— Trefileurope (Frankrig)

— WADRA GmbH (Tyskland)

— Westfälische Drahtindustrie GmbH (Tyskland).

Som anført i betragtning (12) blev fem selskaber udtaget til en stikprøve.

(96) Disse selskaber samarbejdede i fuldt omfang i forbindelse med undersøgelsen. De fem EF-producenter, som indgik i stikprøven, tegnede sig for 30 % af den samlede produktion i Fællesskabet i undersøgelsesperioden, mens ovennævnte 17 EF-producenter tegnede sig for 68 % af den samlede produktion i Fællesskabet i undersøgelsesperioden.

(97) Det fastslås derfor, at ovennævnte 17 EF-producenter tegner sig for en væsentlig del af den samlede produktion af samme vare i Fællesskabet. Disse 17 EF-producenter anses derfor for at udgøre erhvervsgrenen i Fællesskabet som omhandlet i artikel 4, stk. 1, og artikel 5, stk. 4, i grundforordningen og vil i det følgende blive benævnt som »EF-erhvervsgrenen«.

5. **SITUATIONEN PÅ EF-MARKEDET**

5.1. **Forbruget på EF-markedet**

(98) Forbruget i Fællesskabet blev fastlagt på grundlag af EF-erhvervsgrenens salg på EF-markedet, de øvrige EF-producenters salg på EF-markedet og Eurostat-oplysninger om al import til EU.

(99) Mellem 2001 og undersøgelsesperioden faldt forbruget i Fællesskabet 9 %. Navnlig faldt det 3 % mellem 2001 og 2002 og yderligere 6 % mellem 2002 og 2003. Det lå så ret stabilt på dette niveau i undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
Samlet forbrug i EF (tons)	194 547	187 845	176 438	177 825
Indeks (2001 = 100)	*100*	*97*	*91*	*91*

5.2. **Importen fra de berørte lande**

5.2.1. *Kumulation*

(100) I den oprindelige undersøgelse blev importen af stålwirer med oprindelse i Kina, Indien, Sydafrika og Ukraine vurderet kumulativt i overensstemmelse med artikel 3, stk. 4, i grundforordningen. Det blev undersøgt, om en kumulativ vurdering også var hensigtsmæssig i nærværende undersøgelse.

(101) Den dumpingmargen, der blev fastlagt i forbindelse med importen fra hver enkelt land, lå over ubetydelighedstærskelen. Hvad angår de mængder, som hvert af de pågældende fire lande eksporterede som nævnt i betragtning (22) til (24), blev det fastslået, at importen fra hvert enkelt land sandsynligvis ville stige til niveauer langt over niveauerne i undersøgelsesperioden og helt sikkert langt over ubetydelighedstærskelen, hvis foranstaltningerne bortfaldt.

(102) Hvad konkurrencevilkårene angår, fremgik det af undersøgelsen, at stålwirer importeret fra de pågældende lande var de samme i henseende til deres væsentligste fysiske og tekniske egenskaber, når de blev betragtet på grundlag af hver enkelt varetype. Det var desuden muligt at ombytte disse typer med andre typer, som blev importeret fra de berørte lande, og dem, der blev fremstillet i Fællesskabet, og de blev afsat i Fællesskabet i samme periode via sammenlignelige salgskanaler og på samme handelsvilkår. De importerede stålwirer blev derfor anset for at konkurrere med hinanden og med stålwirer fremstillet i Fællesskabet.

(103) På baggrund af ovenstående blev det fastslået, at alle kriterierne i artikel 3, stk. 4, i grundforordningen var opfyldt. Importen fra de fire berørte lande blev derfor undersøgt kumulativt.

5.2.2. *Importens mængde, markedsandel og priser*

(104) For de fire berørte lande var udviklingen i importens mængde, markedsandele og gennemsnitspriser som anført nedenfor. Pristendenserne er baseret på importpriserne i Eurostat og omfatter antidumpingtold og anslåede påløbne omkostninger efter indførsel.

(105) Importmængden af varer med oprindelse i de fire berørte lande steg først til 9 153 tons i 2002, dvs. en markedsandel på 4,9 %, og faldt så til 7 784 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en markedsandel på 4,4 %. I undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse havde de fire lande samlet en markedsandel på 14,3 %.

(106) Priserne på importerede varer fra de fire lande faldt i gennemsnit fra 1 364 EUR/tons i 2001 til 1 296 EUR/tons i undersøgelsesperioden.

(107) Undersøgelsen viste underbud i undersøgelsesperioden på fra 36 % til 68 % for importerede varer fra de pågældende lande i forhold til EF-erhvervsgrenens varer.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
Importen fra de fire berørte lande — mængde (tons)	7 951	9 153	7 168	7 784
Importen fra de fire berørte lande — markedsandel	4,1 %	4,9 %	4,1 %	4,4 %
Importen fra de fire berørte lande — priser (EUR/ton)	1 364	1 450	1 331	1 296

5.3. **Import, i forbindelse med hvilken der er konstateret omgåelse**

(108) Som nævnt i betragtning (3) ovenfor blev der også konstateret omgåelse af de oprindelige foranstaltninger for Ukraine og Kina via henholdsvis Moldova og Marokko. Antidumpingtolden på import af varer med oprindelse i Kina blev derfor udvidet til også at omfatte import af samme stålwirer, afsendt fra Marokko, bortset fra varer, der er fremstillet af en bestemt marokkansk producent. På samme måde blev antidumpingtolden på import af varer med oprindelse i Ukraine udvidet til også at omfatte import af samme stålwirer afsendt fra Moldova.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
Importen fra Moldova — mængde (tons)	1 054	1 816	0	0
Importen fra Moldova — markedsandel	0,5 %	1,0 %	0,0 %	0,0 %
Importen fra Moldova — priser (EUR/ton)	899	843	0	0
Indeks (2001 = 100)	*100*	*94*	*0*	*0*
Importen fra Marokko — mængde (tons)	231	1 435	2 411	1 904
Importen fra Marokko — markedsandel	0,1 %	0,8 %	1,4 %	1,1 %
Importen fra Marokko — priser (EUR/ton)	963	955	1 000	1 009
Indeks (2001 = 100)	*100*	*99*	*104*	*105*

(109) Importen fra Moldova var nul i årene før 2000, men steg så pludselig til 1 816 tons i 2002. Derefter faldt den igen til nul, sandsynligvis som følge af indledningen af nævnte omgåelsesundersøgelse i løbet af 2003. Varerne fra Moldova blev importeret til meget lave priser i 2001 og 2002, nemlig til 899 EUR/ton i 2001 og 843 EUR/ton i 2002.

(110) I undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse udgjorde importen fra Marokko en markedsandel på 0 %. Importen fra Marokko steg pludselig fra 231 tons i 2001 til 2 411 tons i 2003. Den faldt til 1 904 tons i undersøgelsesperioden. Ovennævnte omgåelsesundersøgelse viste, at kun en begrænset mængde af importen fra Marokko (ca. 100 tons) i 2003 kunne tilskrives en ægte marokkansk producent. Varerne fra Marokko blev importeret til meget lave priser mellem 2001 og undersøgelsesperioden, nemlig til ca. 1 000 EUR/ton.

5.4. **Importen fra andre lande**

5.4.1. *Republikken Korea (i det følgende benævnt »Sydkorea«)*

(111) Den 20. november 2004 indledte Kommissionen en antidumpingprocedure vedrørende importen af samme vare med oprindelse i Sydkorea på grundlag af en klage indgivet af EF-erhvervsgrenen, som indeholdt umiddelbart bevis for, at varerne blev indført til dumpingpriser og derved forvoldte EF-erhvervsgrenen væsentlig skade.

(112) Udviklingen i importen fra Sydkorea har været følgende:

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
Importen fra Sydkorea — mængde (tons)	13 582	16 403	22 400	25 835
Importen fra Sydkorea — markedsandel	7,0 %	8,7 %	12,7 %	14,5 %
Importen fra Sydkorea — priser (EUR/ton)	1 366	1 256	1 187	1 123
Indeks (2001 = 100)	*100*	*92*	*87*	*82*

(113) Importen fra Sydkorea steg fra 13 582 tons i 2001, dvs. en markedsandel på 7 %, til 25 835 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en markedsandel på 14,5 %. De gennemsnitlige priser på importen fra Sydkorea faldt 18 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden, nemlig fra 1 366 EUR/ton til 1 123 EUR/ton. Da der ikke forelå beviser for dumping i forbindelse med importen fra Sydkorea, blev proceduren afsluttet (jf. betragtning (4)).

5.4.2. *Mexico*

(114) Gyldighedsperioden for de foranstaltninger, der blev indført på importen af varer med oprindelse i Mexico ved den oprindelige forordning om endelig told, udløb som nævnt i betragtning (7) den 18. august 2004. Importen af varer med oprindelse i Mexico vedblev med at være meget begrænset fra 2001 og i hele undersøgelsesperioden. Den var nul i 2001 og i undersøgelsesperioden og nåede et årligt niveau på fra ca. 700 til 400 tons i 2002 og 2003, hvilket svarer til en markedsandel på henholdsvis 0,4 % og 0,2 %.

(115) Priserne på importen fra Mexico var omkring 2 400 EUR/ton i 2002 og 2003.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
Importen fra Mexico — mængde (tons)	0	669	433	0
Importen fra Mexico — markedsandel	0,0 %	0,4 %	0,2 %	0,0 %
Importen fra Mexico — priser (EUR/ton)	foreligger ikke	2 358	2 434	foreligger ikke
Indeks (2001 = 100)	*foreligger ikke*	*100*	*103*	*foreligger ikke*

5.4.3. *Andre lande, der er berørt af antidumpingforanstaltninger*

(116) Rådet indførte antidumpingforanstaltninger på importen af lignende varer med oprindelse i bl.a. Rusland, Thailand og Tyrkiet ved forordning (EF) nr. 1601/2001 [1].

(117) Toldsatsen for import af varer fra Rusland var på mellem 36,1 % og 50,7 %, bortset fra varer fra en russisk eksportør, hvis pristilsagn var blevet godtaget. Importen fra Rusland faldt fra 3 630 tons i 2001, dvs. en markedsandel på 1,9 %, til 2 101 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en markedsandel på 1,2 %. De gennemsnitlige priser på importen fra Rusland blev ved med at ligge forholdsvis stabilt på ca. 1 000 EUR/ton mellem 2001 og undersøgelsesperioden.

[1] EFT L 211 af 4.8.2001, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 564/2005 (EUT L 97 af 15.4.2005, s. 1).

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
Importen fra Rusland — mængde (tons)	3 630	2 557	2 198	2 101
Importen fra Rusland — markedsandel	1,9 %	1,4 %	1,2 %	1,2 %
Importen af Rusland — priser (EUR/ton)	1 038	997	980	1 046
Indeks (2001 = 100)	*100*	*96*	*94*	*101*

(118) Toldsatsen for import af varer fra Thailand var på mellem 24,8 % og 42,8 %, bortset fra varer fra en eksportør, hvis pristilsagn var blevet godtaget. Importen fra Thailand faldt fra 1 039 tons i 2001, dvs. en markedsandel på 0,5 %, til 277 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en markedsandel på 0,2 %. De gennemsnitlige priser på importen fra Thailand steg fra ca. 1 335 EUR/ton i 2001 til 1 722 EUR/ton i undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
Importen fra Thailand — mængde (tons)	1 039	1 002	368	277
Importen fra Thailand — markedsandel	0,5 %	0,5 %	0,2 %	0,2 %
Importen fra Thailand — priser (EUR/ton)	1 335	1 433	1 593	1 722
Indeks (2001 = 100)	*100*	*107*	*119*	*129*

(119) Toldsatsen for import af varer fra Tyrkiet i den betragtede periode var på mellem 17,8 % og 31 %, bortset fra varer fra to tyrkiske eksportører, hvis pristilsagn var blevet godtaget i 2001 og siden blev trukket tilbage i 2003. Importen fra Tyrkiet faldt fra 4 354 tons i 2001, dvs. en markedsandel på 2,2 %, til 1 457 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en markedsandel på 0,8 %. De gennemsnitlige priser på importen fra Tyrkiet faldt fra 1 448 EUR/ton i 2001 til 1 302 EUR/ton i undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
Importen fra Tyrkiet — mængde (tons)	4 354	4 448	2 248	1 457
Importen fra Tyrkiet — markedsandel	2,2 %	2,4 %	1,3 %	0,8 %
Importen fra Tyrkiet — priser (EUR/ton)	1 448	1 414	1 376	1 302
Indeks (2001 = 100)	*100*	*98*	*95*	*90*

5.4.4. *Andre tredjelande, som ikke er nævnt ovenfor*

(120) Importen fra andre tredjelande, som ikke er nævnt ovenfor, faldt fra ca. 23 000 tons i 2001, dvs. en markedsandel på 12 %, til ca. 19 000 tons i undersøgelsesperioden, dvs. en markedsandel på 10,5 %. De gennemsnitlige priser på importen fra disse tredjelande steg fra ca. 1 500 EUR/ton i 2001 til ca. 1 900 EUR/ton i 2003, før de igen faldt til ca. 1 500 EUR/ton i undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
Importen fra tredjelande, som ikke er nævnt ovenfor — mængde (tons)	23 321	14 924	17 227	18 741
Importen fra tredjelande, som ikke er nævnt ovenfor — markedsandel	12,0 %	7,9 %	9,8 %	10,5 %
Importen fra tredjelande, som ikke er nævnt ovenfor — priser (EUR/ton)	1 472	1 749	1 895	1 497
Indeks (2001 = 100)	*100*	*119*	*129*	*102*

6. EF-ERHVERVSGRENENS ØKONOMISKE SITUATION

(121) Kommissionen undersøgte i henhold til artikel 3, stk. 5, i grundforordningen alle relevante økonomiske faktorer og forhold, der kunne have indflydelse på erhvervsgrenens situation.

6.1. Indledende bemærkninger

(122) Da der er anvendt stikprøver i forbindelse med EF-erhvervsgrenen, er skadens omfang blevet vurderet både på grundlag af oplysninger indhentet for hele EF-erhvervsgrenen (benævnt »EF-erhvervsgrenen« i tabellerne) og på grundlag af oplysninger indhentet for de EF-producenter, der indgik i stikprøven (benævnt »EF-producenter i stikprøven« i tabellerne).

(123) I tilfælde, hvor der anvendes stikprøver, foretages i overensstemmelse med fast praksis en analyse af visse skadesindikatorer (produktion, kapacitet, produktivitet, lagerbeholdninger, salg, markedsandel, vækst og beskæftigelse) for EF-erhvervsgrenen som en helhed, mens de skadesindikatorer, som vedrører hver enkelt selskabs præstation, dvs. priser, produktionsomkostninger, rentabilitet, lønninger, investeringer, afkast, likviditet og evne til at rejse kapital, undersøges på grundlag af oplysninger indhentet hos de EF-producenter, der indgår i stikprøven.

6.2. **Data vedrørende EF-erhvervsgrenen som helhed**

a) *Produktion*

(124) EF-erhvervsgrenens produktion faldt 10 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden, dvs. fra ca. 125 000 tons i 2001 til ca. 112 000 tons i undersøgelsesperioden. Nærmere beskrevet steg produktionen 2 % i 2002, før den faldt 5 procentpoints i 2003 og yderligere 7 procentpoints i undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-erhvervsgrenen — produktion (tons)	124 549	127 118	121 065	111 765
Indeks (2001 = 100)	*100*	*102*	*97*	*90*

b) *Kapacitet og kapacitetsudnyttelse*

(125) Produktionskapaciteten steg lidt (2 %) mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Da produktionen faldt, og kapaciteten samtidig steg en anelse, var resultatet, at kapacitetsudnyttelsen faldt fra 67 % i 2001 til 59 % i undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-erhvervsgrenen — produktionskapacitet (tons)	184 690	185 360	188 430	189 150
Indeks (2001 = 100)	*100*	*100*	*102*	*102*
EF-erhvervsgrenen — kapacitetsudnyttelse	67 %	69 %	64 %	59 %
Indeks (2001 = 100)	*100*	*102*	*95*	*88*

c) *Lagerbeholdninger*

(126) EF-erhvervsgrenens slutlagre formindskedes gradvist i hele den betragtede periode. I undersøgelsesperioden var lagerbeholdningerne 14 % mindre end i 2001.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-erhvervsgrenen — slutlagre (tons)	31 459	30 222	29 336	26 911
Indeks (2001 = 100)	*100*	*96*	*93*	*86*

d) *Salg (mængde)*

(127) EF-erhvervsgrenens salg på markedet i Fællesskabet faldt med 10 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Det var en udvikling på linje med udviklingen på EF-markedet, hvor salget faldt med 9 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-erhvervsgrenen — salg til ikke-forbundne kunder (tons)	80 019	79 089	73 636	72 072
Indeks (2001 = 100)	*100*	*99*	*92*	*90*

e) *Markedsandel*

(128) EF-erhvervsgrenens markedsandel faldt et procentpoint mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Den steg navnlig 0,5 procentpoint i 2002, faldt med 0,3 procentpoint i 2003 og faldt så med 1,2 procentpoint i undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-erhvervsgrenen — markedsandel	42,8 %	43,3 %	43,0 %	41,8 %
Indeks (2001 = 100)	*100*	*101*	*101*	*98*
De fire berørte lande — markedsandel	4,1 %	4,9 %	4,1 %	4,4 %
Indeks (2001 = 100)	*100*	*119*	*99*	*107*

f) *Vækst*

(129) Mellem 2001 og undersøgelsesperioden, hvor der var en nedgang i forbruget i Fællesskabet på 9 %, faldt EF-erhvervsgrenens salg med 10 %. EF-erhvervsgrenen mistede således en del af sin markedsandel, hvorimod den pågældende import vandt 0,3 procentpoint i samme periode.

g) *Beskæftigelse*

(130) Beskæftigelsen i EF-erhvervsgrenen faldt med 4 % mellem 2001 og undersøgelsesperioden.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-erhvervsgrenen — beskæftigelse i forbindelse med den pågældende vare	2 049	2 028	1 975	1 975
Indeks (2001 = 100)	*100*	*99*	*96*	*96*

h) *Produktivitet*

(131) Produktiviteten hos EF-erhvervsgrenens arbejdsstyrke var temmelig stabil mellem 2001 og 2003 målt som output pr. ansat pr. år. I undersøgelsesperioden gik produktiviteten 8 % ned, efterhånden som produktionen faldt, samtidig med at beskæftigelsen lå fast.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-erhvervsgrenen — produktivitet (tons pr. ansat)	61	63	61	57
Indeks (2001 = 100)	*100*	*103*	*101*	*93*

i) *Dumpingmargenens omfang*

(132) Hvad angår virkningerne af den nuværende dumpingmargens omfang for EF-erhvervsgrenen, kan disse ikke anses for at være ubetydelige i betragtning af mængden af og priserne på varer importeret fra de berørte lande, navnlig ikke på et gennemsigtigt og således meget prisfølsomt marked som markedet for den pågældende vare.

j) *Genrejsning efter virkningerne af tidligere dumping*

(133) De ovenfor og nedenfor anførte indikatorer viser, at der er sket en vis forbedring af EF-erhvervsgrenens økonomiske og finansielle situation efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1999, men de viser også, at EF-erhvervsgrenen stadig befinder sig i en skrøbelig og sårbar situation.

6.3. **Oplysninger vedrørende EF-producenterne i stikprøven**

a) *Salgspriser og faktorer, som berører priserne på hjemmemarkedet*

(134) EF-erhvervsgrenens enhedssalgspriser blev ved med at være forholdsvis stabile mellem 2001 og undersøgelsesperioden og steg kun ganske lidt hen imod udgangen af den betragtede periode. Denne prisudvikling ligger stort set på linje med prisudviklingen for det vigtigste råmateriale, hvor der også var en stigning ved udgangen af den betragtede periode.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-producenter i stikprøven — enhedspris på EF-markedet (EUR/ton)	2 195	2 171	2 224	2 227
Indeks (2001 = 100)	*100*	*99*	*101*	*101*

b) *Lønninger*

(135) Mellem 2001 og undersøgelsesperioden var der en stigning på 5 % i gennemsnitslønnen pr. ansat, et beskedent tal i forhold til den stigning i de gennemsnitlige nominale arbejdskraftsomkostninger pr. enhed (6 %), der noteredes i samme periode i Fællesskabets økonomi som helhed.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-producenter i stikprøven — arbejdskraftsomkostninger pr. ansat pr. år (1 000 EUR)	36,6	37,6	38,2	38,5
Indeks (2001 = 100)	*100*	*103*	*104*	*105*

c) *Investeringer*

(136) De fem udtagne producenters investeringer i den pågældende vare lå forholdsvis stabilt på omkring 4 mio. EUR om året. Den store stigning i 2003 svarer i vid udstrækning til, at et selskab i stikprøven foretog ekstraordinære indkøb af udstyr.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-producenter i stikprøven — nettoinvesteringer (1 000 EUR)	4 284	3 074	8 393	4 914
Indeks (2001 = 100)	*100*	*72*	*196*	*115*

d) *Rentabilitet og afkast af investeringer*

(137) Rentabiliteten hos producenterne i stikprøven blev gradvist forbedret i den betragtede periode, men blev dog ved med at være negativ mellem 2001 (– 4,2 %) og undersøgelsesperioden (– 0,3 %). Afkastet af investeringer udtrykt som fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne fulgte i det store hele ovennævnte tendens i rentabiliteten i hele den betragtede periode.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-producenter i stikprøven — rentabiliteten af salg på EF-markedet til ikke-forbundne kunder (i % af nettosalget)	– 4,2 %	– 1,7 %	– 1,5 %	– 0,3 %
EF-producenter i stikprøven — afkast af investeringer (fortjeneste i % af den bogførte nettoværdi af investeringerne)	– 13,9 %	– 6,5 %	– 4,5 %	– 1,0 %

e) *Likviditet og evne til at rejse kapital*

(138) Likviditetssituationen blev bedre mellem 2001 og undersøgelsesperioden, da ovennævnte begrænsede tab blev mere end opvejet af andre ikke-kontantelementer såsom afskrivninger og lagerbevægelser.

	2001	2002	2003	Undersøgelsesperioden
EF-producenter i stikprøven — likviditet (1 000 EUR)	– 6 322	10 670	2 124	4 485

(139) Det fremgik af undersøgelsen, at kapitalbehovet hos flere EF-producenter i stikprøven er påvirket negativt af deres vanskelige finansielle situation. Selv om flere af disse selskaber er dele af store stålkoncerner, kan deres kapitalbehov ikke altid dækkes i fornødent omfang, da finansielle ressourcer generelt tildeles de mest rentable enheder i disse koncerner.

6.4. **Konklusion**

(140) Mellem 2001 og undersøgelsesperioden var udviklingen positiv i følgende indikatorer: EF-erhvervsgrenens produktionskapacitet blev større og slutlagrene mindre. Erhvervsgrenens enhedssalgspriser vedblev med at være faste mellem 2001 og undersøgelsesperioden, rentabiliteten blev til en næsten nulpunktssituation i undersøgelsesperioden, mens situationen også blev bedre med hensyn til afkast af investeringer og likviditet. Lønudviklingen var beskeden, og EF-erhvervsgrenen fortsatte med at investere i en støt rytme.

(141) I modsætning hertil var udviklingen negativ i følgende indikatorer: Produktionen og kapacitetsudnyttelsen faldt, salget blev mindre (men lå dog på linje med markedsudviklingen), og der var nedgang i beskæftigelse og produktivitet. Erhvervsgrenens markedsandel formindskedes lidt, selv om tabet helt klart var mindre udtalt end i perioden, før der blev vedtaget antidumpingforanstaltninger, hvor der noteredes et tab af markedsandel på 9 procentpoints.

(142) Globalt set er det en blandet udvikling, der har været kendetegnende for EF-erhvervsgrenens situation: Flere indikatorer viser en positiv tendens, mens andre viser en negativ tendens. Hvis ovennævnte tendenser sammenlignes med dem, der er beskrevet i forordningerne om midlertidige og endelige foranstaltninger, er det klart, at antidumpingforanstaltningernes indførelse i 1999 vedrørende importen fra Indien, Kina, Ukraine og Sydafrika virkede positivt på erhvervsgrenens økonomiske situation. Var foranstaltningerne ikke blevet omgået ved import af varer fra Moldova og Marokko, kunne situationen måske have været endnu bedre. Efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger vedrørende importen fra Rusland, Thailand og Tyrkiet faldt disse landes respektive markedsandele (jf. betragtning (116) til (119), hvilket betød et mindre pres på EF-erhvervsgrenens priser. Det bør dog understreges, at selv om der er indikatorer, som viser en positiv udvikling såsom navnlig rentabilitet og afkast af investeringer, har de stadig ikke nået de niveauer, der kunne forventes, hvis erhvervsgrenen havde været i stand til at rejse sig helt efter den forvoldte skade.

(143) Konklusionen er derfor, at EF-erhvervsgrenens situation er blevet bedre sammenlignet med perioden før der blev indført foranstaltninger, men at der stadig er tale om en sårbar situation.

7. **SANDSYNLIGHED FOR FORNYET SKADE**

(144) Som konkluderet i betragtning (91) var producenterne i de berørte lande i stand til at øge og/eller omdirigere deres eksport til EF-markedet. Undersøgelsen viste på grundlag af sammenlignelige varetyper, at de samarbejdsvillige eksporterende producenter solgte den pågældende vare til en meget lavere pris end EF-erhvervsgrenen (58-68 % for Kinas vedkommende, 47-55 % for Indiens vedkommende). Hvad Ukraine og Sydafrika angår, var det uden samarbejdsvilje og med mange varetyper og således mange importpriser ikke muligt at foretage en prissammenligning for hver enkelt type. Af de foreliggende faktiske oplysninger fremgår det imidlertid, at både den gennemsnitlige pris for varer importeret fra Ukraine og den gennemsnitlige pris for varer importeret fra Sydafrika (begge uden antidumpingtold) er meget lavere end EF-erhvervsgrenens hjemmemarkedspris, henholdsvis 65 % og 25 %. Der er stor sandsynlighed for, at de pågældende lande vil fortsætte med at anvende disse lave priser, også for at genindvinde tabte markedsandele. En sådan prisadfærd vil sammen med de pågældende eksportørers evne til at levere store mængder af den pågældende vare til EF-markedet efter al sandsynlighed virke forstærkende på den prisfaldende tendens på markedet med en forventet negativ indflydelse på EF-erhvervsgrenens økonomiske situation.

(145) Selv om EF-erhvervsgrenens situation er blevet bedre sammenlignet med situationen, før de eksisterende antidumpingforanstaltninger blev indført, er der som nævnt ovenfor stadig tale om en sårbar og skrøbelig situation. Hvis EF-erhvervsgrenen bliver udsat for store importmængder til dumpingpriser fra de berørte lande, vil det sandsynligvis føre til en forværring af erhvervsgrenens finansielle situation som konstateret i den oprindelige undersøgelse. Konklusionen er derfor, at foranstaltningernes bortfald efter al sandsynlighed vil betyde, at EF-erhvervsgrenen igen påføres skade.

8. FÆLLESSKABETS INTERESSER

8.1. Indledning

(146) Det blev i henhold til artikel 21 i grundforordningen undersøgt, om det ville være imod Fællesskabets interesser som helhed at opretholde de eksisterende antidumpingforanstaltninger. Bestemmelsen af Fællesskabets interesser blev baseret på en vurdering af alle involverede parters interesser.

(147) Det bør nævnes, at det i den oprindelige undersøgelse blev fastslået, at det ikke var imod Fællesskabets interesser at vedtage foranstaltninger. Da nærværende undersøgelse er en fornyet undersøgelse med analyse af en situation, hvor der allerede har været antidumpingforanstaltninger gældende, giver det mulighed for at foretage en vurdering af eventuelle uønskede negative virkninger for de berørte parter af de gældende antidumpingforanstaltninger.

(148) Det blev på dette grundlag undersøgt, om der fandtes tvingende grunde til at konkludere, at det ikke er i Fællesskabets interesse at opretholde foranstaltninger i denne bestemte sag trods konklusionerne om sandsynligheden for fortsat eller fornyet skadelig dumping.

8.2. EF-erhvervsgrenens interesser

(149) EF-erhvervsgrenen har vist sig at være en i strukturel henseende levedygtig erhvervsgren. Dette bekræftes af den positive udvikling i erhvervsgrenens økonomiske situation efter indførelsen af antidumpingforanstaltninger i 1999. Det forhold, at EF-erhvervsgrenen rent faktisk fik standset tabet af markedsandele i de få år inden undersøgelsesperioden, står i stærk modsætning til den situation, der var fremherskende, inden der blev indført foranstaltninger. EF-erhvervsgrenen forbedrede også sin fortjeneste mellem 2001 og undersøgelsesperioden. Det skal også nævnes, at der blev konstateret omgåelse i forbindelse med importen fra Moldova og Marokko. Havde denne udvikling ikke fundet sted, ville EF-erhvervsgrenens situation have været endnu bedre.

(150) Det kan med rimelighed forventes, at EF-erhvervsgrenen vil fortsætte med at drage fordel af de nuværende foranstaltninger og komme yderligere på fode ved at genindvinde markedsandele og forbedre rentabiliteten. Opretholdes der ikke foranstaltninger, er det sandsynligt, at EF-erhvervsgrenen igen vil lide skade på grund af øget import til dumpingpriser fra de berørte lande, og dens nuværende sårbare finansielle situation vil blive yderligere forværret.

8.3. Importørernes interesser

(151) Det blev i forbindelse med den oprindelige undersøgelse fastslået, at virkningerne af foranstaltninger ikke ville blive store. Som nævnt ovenfor samarbejdede ingen importører i fuldt omfang i denne undersøgelse. Det er derfor muligt at konkludere, at det ikke vil have store negative virkninger for importører eller forhandlere, hvis foranstaltningerne opretholdes.

8.4. Brugernes interesser

(152) Stålwirer benyttes til en lang række formål, og et stort antal brugerindustrier kan derfor være berørt. Følgende liste over brugerindustrier er kun vejledende: fiskeri, søfarts- og shippingbranchen, olie- og gasindustrien, minedrift, skovbrug, lufttransport, civilingeniørarbejder, bygge- og anlægsbranchen, elevatorer. Ved en undersøgelse af de mulige virkninger for brugerne, hvis der blev indført foranstaltninger, var konklusionen i den oprindelige undersøgelse, at en stigning i brugerindustriernes omkostninger til stålwirer sandsynligvis ikke ville have store virkninger for den enkelte brugerindustri, da der er tale om ubetydelige omkostninger for disse industrier. Ingen bruger indgav oplysninger, som var i modstrid med ovennævnte afgørelse, inden for rammerne af denne fornyede undersøgelse, hvilket synes at bekræfte, at i) stålwirer udgør en meget lille del af produktionsomkostningerne for disse brugerindustrier, ii) de nuværende foranstaltninger ikke har haft store negative virkninger for deres økonomiske situation, og iii) brugerindustriernes finansielle interesser ikke vil blive negativt berørt, hvis foranstaltningerne opretholdes.

8.5. Leverandørernes interesser

(153) Konklusionen i den oprindelige undersøgelse var, at EF-erhvervsgrenens leverandører ville drage fordel af foranstaltningerne. Da der ikke foreligger oplysninger om det modsatte inden for rammerne af denne fornyede undersøgelse, fastslås det, at det stadig vil have positive virkninger for leverandørerne, hvis de gældende foranstaltninger opretholdes.

8.6. **Konklusion om Fællesskabets interesser**

(154) Kommissionen drager den konklusion af ovenstående, at der ikke findes nogen tvingende grund til ikke at opretholde de nuværende antidumpingforanstaltninger.

9. **ANTIDUMPINGFORANSTALTNINGER**

(155) Alle parter blev underrettet om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke det er hensigten at anbefale, at de nuværende foranstaltninger opretholdes. De fik også en frist til at fremsætte bemærkninger til disse oplysninger. Der blev ikke modtaget bemærkninger, som kunne ændre ovenstående konklusioner.

(156) Det fremgår af ovenstående, at antidumpingforanstaltningerne vedrørende importen af stålwirer med oprindelse i Indien, Kina, Ukraine og Sydafrika bør opretholdes, jf. artikel 11, stk. 2, i grundforordningen. Disse foranstaltninger består i en værditold, undtagen for importen af den pågældende vare fremstillet og solgt til eksport til Fællesskabet af et indisk selskab og et sydafrikansk selskab, hvis tilsagn er blevet godtaget.

(157) Som anført i betragtning (3) ovenfor blev den gældende antidumpingtold for import af den pågældende vare fra Ukraine og Kina udvidet til også at omfatte import af stålwirer afsendt fra henholdsvis Moldova og Marokko, også uanset om varen var angivet med oprindelse i Moldova eller Marokko eller ej. Den antidumpingtold, der skal opretholdes på importen af den pågældende vare som anført i betragtning (156) ovenfor, bør fortsat være udvidet til også at omfatte import af stålwirer afsendt fra henholdsvis Moldova og Marokko, også uanset om varen er angivet med oprindelse i Moldova eller Marokko eller ej. Den marokkanske eksporterende producent, som blev fritaget for de foranstaltninger, der blev udvidet ved forordning (EF) nr. 1886/2004, bør også fritages for de foranstaltninger, der indføres ved denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig antidumpingtold på importen af tovværk og kabler af stål, herunder lukkede tove, undtagen tovværk og kabler af rustfrit stål, med største tværmål over 3 mm, henhørende under KN-kode ex 7312 10 82 (Taric-kode 7312 10 82 19), ex 7312 10 84 (Taric-kode 7312 10 84 19), ex 7312 10 86 (Taric-kode 7312 10 86 19), ex 7312 10 88 (Taric-kode 7312 10 88 19) og ex 7312 10 99 (Taric-kode 7312 10 99 19) og med oprindelse i Indien, Folkerepublikken Kina, Ukraine og Sydafrika.

2. Den endelige antidumpingtold fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for varer fremstillet af nedenfor nævnte selskaber:

Land	Selskab	Toldsats (%)	Taric-tillægs-kode
Indien	Usha Martin Limited (tidligere Usha Martin Industries & Usha Beltron Ltd) 2A, Shakespeare Sarani Calcutta — 700 071, West Bengal, Indien	23,8	8613
	Alle andre selskaber	30,8	8900
Folke-republikken Kina	Alle selskaber	60,4	—
Ukraine	Alle selskaber	51,8	—
Sydafrika	Alle selskaber	38,6	8900

3. Den endelige antidumpingtold på importen af varer fra Ukraine som anført i stk. 2, udvides til også at omfatte import af samme tovværk og kabler af stål afsendt fra Moldova, også uanset om varen er angivet med oprindelse i Moldova eller ej (henholdsvis Taric-kode 7312 10 82 11, 7312 10 84 11, 7312 10 86 11, 7312 10 88 11 og 7312 10 99 11).

4. Den endelige antidumpingtold på importen af varer fra Folkerepublikken Kina som anført i stk. 2, udvides til også at omfatte import af samme tovværk og kabler af stål afsendt fra Marokko, også uanset om varen er angivet med oprindelse i Marokko eller ej (henholdsvis Taric-kode 7312 10 82 12, 7312 10 84 12, 7312 10 86 12, 7312 10 88 12 og 7312 10 99 12) bortset fra varer fremstillet af Remer Maroc SARL, Zone Industrielle, Tranche 2, Lot 10, Settat, Marokko Taric-tillægskode A567).

5. Uanset bestemmelserne i stk. 1, finder den endelige antidumpingtold ikke anvendelse på import, der er overgået til fri omsætning i overensstemmelse med artikel 2.

6. Gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er angivet.

Artikel 2

1. Import af varer, der er angivet til overgang til fri omsætning under følgende Taric-tillægskoder, og som er fremstillet og direkte eksporteret (dvs. afsendt og faktureret) af nedennævnte selskab til et selskab i Fællesskabet, der optræder som importør, fritages for den ved artikel 1 indførte antidumpingtold, forudsat at disse varer er blevet importeret i overensstemmelse med stk. 2.

Land	Selskab	Taric-tillægs-kode
Indien	Usha Martin Limited (tidligere Usha Martin Industries & Usha Beltron Ltd) 2A, Shakespeare Sarani Calcutta — 700 071, West Bengal, Indien	A024
Sydafrika	Haggie Lower Germiston Road Jupiter PO Box 40072 Cleveland Sydafrika	A023

2. Den i stk. 1 omhandlede import af varer fritages for antidumpingtolden forudsat at:

a) en gyldig tilsagnsfaktura, som mindst indeholder de i bilaget anførte oplysninger, fremlægges for medlemsstaternes toldmyndigheder ved fremlæggelsen af angivelsen om overgang til fri omsætning, og

b) de varer, der er angivet og frembudt for toldmyndighederne, svarer nøjagtigt til beskrivelsen i tilsagnsfakturaen.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 8. november 2005.

På Rådets vegne
G. BROWN
Formand

BILAG

Følgende oplysninger skal fremgå af den tilsagnsfaktura, der ledsager tovværk og kabler af stål, der er omfattet af tilsagnet, og som selskabet har solgt til Fællesskabet.

1) Varekodenummer (som angivet i den pågældende eksporterende producents tilsagn), herunder type, antal strenge, antal tråde pr. streng og KN-kode.

2) En nøjagtig varebeskrivelse, herunder:

   — selskabsvarekodenummer

   — KN-kode

   — den Taric-tillægskode, under hvilken varerne i fakturaen kan være toldbehandlet ved Fællesskabets grænse (som angivet i denne forordning)

   — mængde (kg)

   — mindstepris.

3) En beskrivelse af salgsbetingelserne, herunder:

   — pris pr. kg

   — betalingsbetingelser

   — leveringsbetingelser

   — samlede rabatter og nedslag.

4) Navnet på den importør, til hvilken fakturaen er udstedt direkte af selskabet.

5) Navnet på den ansatte i selskabet, der har udstedt tilsagnsfakturaen og følgende underskrevne erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at salget til direkte eksport til Det Europæiske Fællesskab af de varer, der er omfattet af denne faktura, finder sted inden for rammerne af og i henhold til bestemmelserne i det tilsagn, der er afgivet af … [selskabets navn], og som Europa-Kommissionen har godtaget ved afgørelse (1999/572/EF). Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«